

Sygn. akt: I 1 C 1849/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: protokolant Aleksandra Miksza

po rozpoznaniu w dniu 6 kwietnia 2018 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w B.

przeciwko A. P.

o zapłatę

I oddala powództwo w całości;

II przyznaje radcy prawnemu M. S. kwotę 1107,00 zł (tysiąc sto siedem złotych 00/100) tytułem wynagrodzenia za reprezentowanie pozwanego z urzędu wraz z VAT i nakazuje wypłacić tę kwotę tymczasowo ze Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu);

III kosztami postępowania w kwocie 1154,00 złotych, w tym 900,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego obciąża powoda i nakazuje ściągnąć od powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w B. na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 1107,00 zł (tysiąc sto siedem złotych 00/100) tytułem wynagrodzenia za reprezentowanie pozwanego z urzędu wraz z VAT.

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w B. wystąpił z żądaniem zasądzenia od pozwanego A. P. kwoty 3.083,60 zł wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 20 maja 2017 r. do dnia zapłaty i obciążenia pozwaną kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu podano, że pozwany zobowiązał się poprzez podpisanie weksla dnia 11 lutego 2016 r. do zapłaty w dniu 19 maja 2017 r. kwoty wskazanej w wekslu w wysokości dochodzonej pozwem. Z tego względu strona powodowa wezwała w dniu 19 maja 2017 r. pozwaną do wykupu weksla, jednak do dnia wniesienia pozwu pozwany dokonał jedynie wpłaty kwoty 69 zł. Strona powodowa wskazała, że pozwany podpisując kalendarz spłat raty znał dobrze wysokość zobowiązania i termin spłaty. Ponadto strona powodowa wskazała, że podjęła bezskuteczną próbę pozasądowego rozwiązania sporu poprzez pisemne wezwanie pozwanemu do dobrowolnego spełnienia świadczenia.

Pismem z dnia 6 lipca 2017 r. (k. 15) powód wskazał, iż precyzuje żądanie pozwu w ten sposób, że wnosi o wydanie nakazu zapłaty, na mocy którego pozwana zostanie zobowiązana do zapłaty wskazanej w pozwie należności głównej wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie w postępowaniu upominawczym nakazu zapłaty, w którym zasądzono na rzecz powoda kwotę 3.083,60 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 maja 2017 r. do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu, pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, zarzucając powodowi złe wyliczenie

kwoty zadłużenia, z którym jak wskazał - nie zgadza się, bo powód nie udowodnił, że dochodzona kwota jest zasadna co do jej istnienia, jak i wysokości. Zarzucił, że dokonał spłaty pożyczki w całości i przedstawił dowody wpłaty na kwotę 1550 zł oświadczając, że nie posiada wcześniejszych. Podniósł też, że spłata odbywała się poprzez wpłaty w domu przedstawicielowi powoda K. D., który wyegzekwował całą należność. Ponadto wskazał, że powód nie udowodnił wysokości roszczenia, nie uwzględnił w/w wpłat.

W odpowiedzi na stanowisko pozwanej strona powodowa w piśmie z dnia 19 marca 2018 r. wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty 1.931,78 zł - ponownie jak pierwotnie w pozwie wskazując - że wraz z umownymi odsetkami za opóźnienie równymi dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 24 września 2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów procesu. Przyznała także, że w toku sprawy pozwana zapłaciła na jej rzecz kwotę 100 zł i w tym zakresie oświadczyła, że cofa pozew ze zrzeczeniem się roszczenia, wnosząc o umorzenie postępowania.

W uzasadnieniu swego stanowiska, powołując się na orzecznictwo sądowe oraz poglądy doktryny, powód podał, iż w związku z tym, że zobowiązanie wekslowe jest bowiem zobowiązaniem abstrakcyjnym, także w wypadku weksla gwarancyjnego, nie miał on obowiązku wykazywania w pozwie, że weksel został wypełniony zgodnie z umową i porozumieniem wekslowym. Wskazał, że dochodzący roszczeń z weksla winien jedynie legitymować się dokumentem wekslowym. Dopiero na zarzut niewłaściwego wypełnienia weksla lub jego nieważności, winien on wykazać zasadność żądania i jego wysokość w odniesieniu do stosunku zobowiązaniowego, który weksel zabezpieczał, jednak ciężar dowodu zawarcia umowy regulującej sposób wypełnienia weksla oraz wypełnienia weksla niezgodnie z umową ciąży na wekslowo zobowiązanym. Wyjaśnił nadto, że dołączone do pozwu weksel in blanco z klauzulą "nie na zlecenie" został wystawiony i podpisany przez pozwanego jako weksel gwarancyjny zabezpieczający umowę pożyczki gotówkowej (...) - (...), którą pozwany podpisał 10 lutego 2016 r. z powodem jako pożyczkodawcą. Powód wskazał również, iż przedstawione przez niego dowody: w postaci kierowanych przez niego do pozwanego pism oraz wydruku stron z monitoringu poczty polskiej wskazują, iż przesyłki te zostały osobiście odebrane przez pozwanego, a dowód z książki nadawczej powoda pozwala na przyjęcie domniemania faktycznego doręczenia tych przesyłek adresatowi, przy czym, jak zaznaczył, domniemanie doręczenia przesyłki rejestrowanej, wynikające z dowodu jej nadania, może być obalone przez adresata wykazaniem braku możliwości zapoznania się z zawartym w niej oświadczeniem woli (tak też SN w wyroku z dnia 17.03.2010 r., II CSK 454/09, OSNC 2010, nr 10, poz. 142). Reasumując, powód wskazał, iż wobec zaprzestania dokonywania spłat rat w terminie zaistniały przesłanki do skutecznego wypowiedzenia umowy, również weksel został wypełniony w sposób prawidłowy zgodnie z deklaracją wekslową, która uprawniała do jego wypełnienia. W ocenie powoda weksel został prawidłowo przedstawiony do zapłaty pismem z dnia 19 kwietnia 2017 r., albowiem pismo to zawierało wskazanie na podstawę wypełnienia weksla oraz rozliczenie sumy wekslowej. Podkreślił też, że weksel ten nie został wykupiony w terminie.

Z uwagi na treść art. 505¹ kpc niniejsza sprawa rozpoznawana była w postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 lutego 2017r. pozwany złożył do dyspozycji strony powodowej nieuzupełniony weksel własny in blanco z klauzulą „nie na zlecenie” podpisany przez pozwanego. W złożonej jednocześnie deklaracji wekslowej pozwany złożył oświadczenie m.in., że weksel został wystawiony na zabezpieczenie zwrotu pożyczki udzielonej przez stronę powodową w dniu 10 lutego 2017 r. nr (...) - (...) w kwocie 3.312 zł oraz wykonania innych zobowiązań wynikających z tej umowy oraz że strona powodowa ma prawo wypełnić ten weksel, w ten sposób, że powód został upoważniony do wpisania domicyliatu i wypełnienia weksla na sumę odpowiadającą zadłużeniu pozwanej u pożyczkodawcy. W szczególności powód został uprawniony do uzupełnienia weksla oraz dochodzenia na jego podstawie zobowiązania przed sądem m.in. gdy opóźnienie w płatności kwoty równej jednej racie przekroczy 30 dni, po uprzednim wezwaniu pozwanej do zapłaty zaległości w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania.

Na podstawie zawartej przez strony procesu w dniu 10 lutego 2017 r. umowy pożyczki w wysokości 3112 zł, której spłatę zabezpieczał wskazany wyżej weksel gwarancyjny pozwany otrzymał od powoda kwotę 1.000 zł jako całkowitą

kwotę pożyczki, którą zobowiązał się zwrócić wraz z przewidzianymi w umowie opłatami / koszt ubezpieczenia-1838 zł, opłata przygotowawcza- 274 zł, wynagrodzenie umowne- 200 zł, razem 2312 zł/ i odsetkami wg rocznej stopy zmiennej oprocentowania 9,57 % w 48 miesięcznych ratach po 69 zł każda z nich, począwszy od dnia 1 marca 2016 r.

W pkt 13.1 umowy strony postanowiły, że jeżeli pożyczkobiorca nie zapłaci w terminach określonych w umowie poszczególnych rat lub ich części lub innych kwot związanych umową niespłaconą kwota staje się zadłużeniem przeterminowanym, od którego pożyczkodawca nalicza odsetki za opóźnienie w wysokości rocznej równej stopie odsetek maksymalnych za opóźnienie. W punkcie 11.1 umowy ustalono, iż pożyczkodawca może wypowiedzieć umowę w przypadku opóźnienia w płatności kwoty równej jednej racie przekraczającego 30 dni, po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy z zapłaty zaległości w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania oraz że pożyczkodawca zobowiązany jest do zachowania trzydziestodniowego okresu wypowiedzenia warunków. Określono także, iż pożyczkodawca ma prawo wypełnić weksel in blanco na zasadach określonych w deklaracji wekslowej w przypadku, gdy opóźnienie w płatność kwoty równej jeden racie przekroczy 30 dni, po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy do zapłaty zaległości w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania.

Pozwany, dokonał następujących wpłat do rąk przedstawiciela powoda K. D. : w dniu 27 listopada 2017 r- 300 zł, w dniu 25 października 2017r-250 zł, w dniu 27 września 2017r -200zł,w dniu 27.7.2017r -700 zł. ostatecznie spłacił 2513, 35 zł .

Oprócz pożyczki nr (...) - (...), A. P. spłacał też pożyczkę nr (...) , również do rąk K. D. : w dniu 27 listopada 2017 r- 300 zł, w dniu 25 października 2017r-250 zł, w dniu 27 września 2017r -200zł,w dniu 27.7.2017r -700 zł.

Pismem z dnia 3 kwietnia 2017 r. powód wezwał pozwanego do spłaty zaległości w wysokości 138 zł ,wyznaczając 7-dniowy termin do zapłaty pod rygorem wypowiedzenia pożyczki. Pismo zostało wysłane na adres pozwanego podany w umowie za pośrednictwem publicznego operatora pocztowego Poczta Polska SA listem poleconym i doręczone przez UP (...) w dniu 10 kwietnia 2017 r.

Kolejnym pismem z dnia 19 kwietnia 2017r. zatytułowanym „wypowiedzenie umowy pożyczki” strona powodowa poinformowała pozwanego, że ze względu na poważne naruszenie przez pozwanego postanowień umowy nr (...) polegające na nie płaceniu zobowiązań pozwanego zgodnie z ustalonym kalendarzem spłat do ww. umowy pożyczki, wypowiada pozwanemu umowę pożyczki z zachowaniem terminu 30 dni, co czyni zobowiązania pozwanego dotyczące ww. umowy wymagalnymi. Jednocześnie strona powodowa oświadczyła, iż zawiadamia pozwanego, że zgodnie z postanowieniami ww. umowy oraz deklaracji wekslowej wystawiony przez pozwanego weksel in blanco został wypełniony i w przypadku nie otrzymania zapłaty w ciągu najbliższych 30 dni, strona powodowa skieruje sprawę na drogę sądową do rozpoznania przez sąd powszechny.

Jednocześnie strona powodowa poinformowała pozwanego, że na dzień 19 kwietnia 2017 r. jego dług wynosi 3.152,60 zł, na którą to kwotę składają się: kwota niespłaconej pożyczki – 2.484 zł oraz umowne odsetkiienne obliczone na podstawie pkt. 13.1 postanowień umowy – 4,40 zł, kwota obliczona na podstawie pkt.11.2.a postanowień umowy- 17, 40 zł, oraz na podstawie pkt. 11.2b-496 zł, a na podstawie pkt. 11.2 c – 150 zł. Pismo zostało wysłane na adres pozwanego podany w umowie za pośrednictwem publicznego operatora pocztowego Poczta Polska SA listem poleconym na adres pozwanej i doręczone przez (...) w dniu 25 kwietnia 2017 r.

Strona powodowa wypełniła weksel na kwotę 3.152,60 zł na swoją rzecz z datą jego płatności określoną na dzień 19 maja 2017 r. i miejscem płatności w B..

Pozew w sprawie niniejszej został wniesiony w dniu 5 czerwca 2017 r.

W dniach od 30.6.2017r do 27.2.2018r odnotowano spłatę rat przez pozwanego na poczet spłaty zadłużenia w wysokości 2450 zł.

dowód: weksel - k. 5; deklaracja wekslowa - k. 77; umowa pożyczki - k. 68-75; harmonogram spłat - k. 76; karta klienta - k. 78-9; pismo z dnia 19.09.2017 r. zatytułowane: wypowiedzenie umowy pożyczki - k. 6; pismo z dnia 03.04.2017 r. zatytułowane: ostateczne wezwanie do zapłaty - k. 80; wydruk książki nadawczej - k. 81-83,86-88; wydruk monitoringu przesyłek Poczty Polskiej - k. 84 i 89; wyliczenie odsetek - k. 90

Sąd zważył, co następuje:

W świetle powyższego stanu faktycznego sprawy, ustalonego w oparciu o treść wymienionych wyżej dokumentów prywatnych, Sąd uznał, iż powództwo w zakresie żądania zasądzenia kwoty niezwróconej powodowi pożyczki wraz z przewidzianymi w niej opłatami i skapitalizowanymi odsetkami w łącznej wysokości 3.083, 60 nie zł zasługiwało na uwzględnienie. W tym zakresie znajdowało ono wprawdzie oparcie w przedstawionym przez powoda, jako podstawie faktycznej żądania pozwu wekslu i umowie stron, jednakże samo wyliczenie tej wysokości budziło wątpliwości Sądu.

W niniejszej sprawie strona powodowa dochodziła roszczenia na podstawie weksla, stąd też decydujące znaczenie miała ocena zasadności jej roszczenia w świetle prawa wekslowego.

Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 28.04.1936 r. Prawo wekslowe (Dz.U. z 1936 r., nr 37, poz.282 z późn. zm.) weksel własny zawiera: nazwę "weksel" w samym tekście dokumentu, w języku, w jakim go wystawiono; przyrzeczenie bezwarunkowe zapłacenia oznaczonej sumy pieniężnej; oznaczenie terminu płatności; oznaczenie miejsca płatności; nazwisko osoby, na której rzecz lub na której zlecenie zapłata ma być dokonana; oznaczenie daty i miejsca wystawienia wekslu; podpis wystawcy wekslu.

W literaturze prawniczej powszechnie przyjmuje się, że weksel jest dokumentem sporządzonym w wymaganej przez prawo wekslowe formie, zawierającym zobowiązanie osób na nich podpisanych do zapłaty określonej sumy pieniężnej oznaczonej osobie w ustalonym terminie i miejscu. Jako papier wartościowy weksel ucieleśnia w sobie pewne prawo majątkowe i dokumentuje zobowiązanie osób, które go podpisały. Złożenie podpisu jest samodzielną podstawą i przyczyną powstania zobowiązania wekslowego; każda z osób, która sygnuje weksel staje się przez to dłużnikiem wekslowym. Tę ostatnią cechę charakterystyczną zobowiązania wekslowego doktryna prawnicza powszechnie określa jako abstrakcyjność. Innymi słowy poprzez podpisanie i wydanie weksla dłużnik wekslowy zaciąga wobec posiadacza weksla zobowiązanie, które jest oderwane od podstawy gospodarczej, w związku z którą weksel został wystawiony. Podstawa ta nie wpływa na ważność zobowiązania wekslowego, nawet jeżeli z jakichkolwiek przyczyn jest wadliwa. Posiadacz weksla, występując z roszczeniem zapłaty, nie jest zobowiązany do wykazywania istnienia podstawy gospodarczej; wystarczy, że załączy do pozwu prawidłowo wypełniony i niebudzący wątpliwości co do autentyczności dokument weksla wraz z wezwaniem do jego wykupu. W literaturze prawniczej panuje zgoda, że weksel może spełniać m.in. funkcję gwarancyjną, która polega na tym, że jeżeli wręczeniu weksla nie towarzyszy wola odnowienia dotychczasowego zobowiązania, weksel pełni funkcję zabezpieczającą określony stosunek cywilnoprawny. Wierzycielowi zatem obok roszczenia pierwotnego przysługuje nowe roszczenie – wekslowe. Wierzyciel jest uprawniony do dochodzenia swych roszczeń na podstawie stosunku cywilnoprawnego lub na podstawie weksla.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, że posiadacz weksla ma prawo do wypełnienia weksla na sumę określoną w deklaracji. Jednakże wypełnienie weksla na kwotę wyższą nie powoduje nieważności weksla. W takim przypadku dłużnik odpowiada tylko do wysokości umówionej kwoty (orzeczenie SN z dnia 12 listopada 1931 r., Rw. 123/31, OSP 1932, poz. 150; wyrok SN z dnia 26 stycznia 2001 r., II CKN 26/00, OSN 2001, nr 7–8, poz. 117). W ocenie Sadu prawidłowe wypełnienie przez powoda weksla in blanco wystawionego przez pozwanego nie nastąpiło co do wskazanej tam kwoty, ze względu na niezgodność kwot wskazanych w deklaracji, karcie klienta-jako wpłaconych rat pożyczki z wskazaną w wekslu, co zarzucił pozwany.

Uznając upoważnienie do uzupełnienia weksla in blanco za prawo kształtujące, należy konsekwentnie przyjąć, że w razie niezgodnego z porozumieniem wypełnienia weksla in blanco, na niekorzyść dłużnika wekslowego (osoby, która wręczyła weksel in blanco), nie powstaje zobowiązanie wekslowe o treści wyrażonej w wekslu. Osoba, która wręczyła

weksel in blanco, może zarzucać jego odbiorcy niepowstanie zobowiązania o treści wyrażonej w wekslu, z powodu jego wypełnienia niezgodnie z porozumieniem, bez żadnych ograniczeń (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 1999 r., I CKN 51/98, OSNC 2000, nr 2, poz. 27).

W niniejszej sprawie strona powodowa przedłożyła weksel, który zdaniem Sądu zawiera wszystkie ustawowe elementy weksla. Powód wykazał bowiem zarówno istnienie, jak i treści stosunku podstawowego, którego wykonanie przez pozwaną przedmiotowy weksel zabezpieczał, pozwany wykazał jednak, że sposób wypełnienia przez powoda weksla był niezgodny z podpisaną przez niego deklaracją wekslową, a szczególności w zakresie wysokości i rodzaju kwot składających się na kwotę wpisaną na wekslu i wyliczoną przez powoda bez uwzględnienia spłat dokonywanych przez niego do rąk przedstawiciela.

Brak, zdaniem Sądu, zasadności obciążenia pozwanego żądaniem zapłaty tej należności i odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 20 maja 2017 r., tj. od dnia następnego po dniu płatności określonego w wekslu. Rozstrzygając negatywnie o zakresie żądania pozwu Sąd miał na względzie, iż w treści sprzeciwu pozwany zgłosił zarzut spłaty długu i niezasadności roszczenia powoda, przynajmniej co do wysokości, a więc zakwestionował prawidłowość wypełnienia weksla co do kwoty. Powód wprawdzie powoływał się w tym zakresie na treść załączonego do pozwu pisma z dnia 19 kwietnia 2017 r., w którym zawarł oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki, jednak w ocenie Sądu pismo to, jakkolwiek w sposób dostateczny dowodziło faktu złożenia przez powoda oświadczenia woli o wypowiedzeniu umowy pożyczki, to jednak nie było wystarczającym dowodem wykazania przedstawienia weksla do wykupu w tej kwocie. Wbrew twierdzeniom pełnomocnika powoda samo wskazanie w tym piśmie, iż dług na dzień redakcji tego pisma wynosi 3152, 60 zł i obejmuje kwotę niespłaconej pożyczki w wysokości (...), zł oraz odsetki umowne w wysokości 4,40, a także kwotę obliczoną na podstawie pkt.11.2.a postanowień umowy- 17, 40 zł, oraz na podstawie pkt. 11.2b-496 zł, a na podstawie pkt. 11.2 c – 150 zł nie jest tożsame ze wskazaniem, że na taką właśnie sumę wystawiony przez pozwanego weksel został wystawiony. W piśmie tym nie zostało też wskazane jaki termin płatności weksla został przez powoda wpisany w jego treści, ani gdzie pozwany może dokonać oględzin tego weksla. Brak było w sprawie dowodów na to, że kopia weksla została do tego pisma załączona, zaś bez niej, wyłącznie w oparciu o treść przywołanego pisma powoda pozwany nie miał możliwości ustalenia, jakie miejsce płatności określił powód przy jego wypełnianiu. Z uwagi na powyższe, mając na względzie, że jakkolwiek samo nieprzedstawienie weksla wystawcy nie zwalnia go z obowiązku zapłaty sumy wekslowej (por. uzasadnienie wyroku SA w Katowicach z dnia 25 lutego 2015 r. wydany w sprawie o sygn. akt V ACa 622/14 i przywołane tam orzeczenie tego Sądu z dnia 20 września 2002 r. I ACa 165/02), Sąd uwzględnił fakt, iż okoliczność ta rodzi skutek w postaci utraty możliwości dochodzenia odsetek za okres do daty okazania weksla. W konsekwencji wierzyciel wystawcy, będący posiadaczem weksla, może ich dochodzić nie od dnia przedstawienia weksla do zapłaty, którego nie było, ale od dnia, w którym wystawca weksla mógł dokonać oględzin tego dokumentu i stwierdzić czy istnieje jego zobowiązanie wekslowe (wyrok Sądu Najwyższego z 23 listopada 2004r., I CK 224/04). Przedstawienie weksla w rozumieniu art. 38 ustawy z 1936 r. Prawo wekslowe może nastąpić w postępowaniu sądowym, gdyż złożenie w nim weksla umożliwia dłużnikowi uzyskanie takich samych informacji jak okazanie mu weksla przez jego posiadacza. Za datę przedstawienia weksla nie może być jednak uznana data wniesienia pozwu. lecz chwila kiedy dłużnik miał faktycznie możliwość zapoznania się ze złożonym wekslem (por. wyrok Sądu Najwyższego z 30 czerwca 2010r., V CSK 461/09). W konsekwencji, zdaniem Sądu, skutek w postaci wymagalności roszczenia z weksla wobec pozwanego nastąpił dopiero w dniu 29 listopada 2017 r., to jest w dniu doręczenia mu nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu i weksla.

Mając na uwadze powyższe w pkt. I wyroku Sąd oddalił powództwo w całości, uznając, że należność wekslowa w tym zakresie nie została wykazana i w części spełniona. Orzeczenie wydano w oparciu o brzmienie art. 101 w zw. z art. 103 i 48 pkt. 2 Prawa wekslowego.

Z uwagi na przegranie sprawy przez na podstawie art. 98 kpc Sąd wyłożył na powoda obowiązek poniesienia całości poniesionych przez niego kosztów procesu, a także kosztów działania pełnomocnika pozwanego z urzędu, na które składał się: opłaty od pozwu w wysokości 30 zł i wydatków poniesionych w związku ze złożeniem do akt sprawy dokumentu pełnomocnictwa procesowego (17 zł) oraz zwrot kosztów zastępstwa procesowego pozwanego przez ustanowionego z urzędu pełnomocnika będącego radcą prawnym. Wysokość tych kosztów w kwocie 1107, 00 zł / z

VAT/ została ustalona w wysokości stawki minimalnej przewidzianej w §2 pkt. 3 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w repertorium C i w kontrolce uzasadnień;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy;
3. przedłożyć z wpływem lub za 28 dni